

Kes on suurim?

Rahvas kogunes järve äärde. Paadid tulid ja tõid kaasa kenakese kalasaagi. Kapernauma rahvas oli rõõmus ja tänulik.

„Isa, vaata, see on Peetrus, tead ju küll, me oleme temaga varem ka kohtunud. Peetrus on see tubli kalamees, kes aitas Jeesusel suure hulga kalu välja õngitseda. Mäletad, ju!“ poiss isa kõrval särab rõõmus, nähes nii suures rahvahulgas tuttavat meest.

Aga siis lööb kahisema kogu rahvahulk, sest ka Jeesus astub kalurite juurde. Nüüd märkab poiss ka teisi Jeesuse õpilasi, kes seisid õpetaja kõrval.

Selsamal tunnil astusid jüngrid Jeesuse juurde ja küsisid: „Kes küll on suurim taevariigis?“ Ja Jeesus kutsus ühe lapse, pani nende keskele seisma ja ütles: „Tõesti, ma ütlen teile, kui te ei pöördu ega saa kui lapsed, ei pääse te taevariiki! Kes nüüd iseennast alandab selle lapse taoliseks, see on suurim taevariigis. Ja kes iganes ühe niisuguse lapse võtab vastu minu nimel, võtab vastu minu.“

Poiss ei saanud arugi, kuidas ta ühtäkki sattus Jeesuse kõrvale ja siis Jeesuse sülle. Aga nii see oli, et Jeesus just teda seadis eeskujuks kõigile suurtele täiskasvanud inimestele.

Kui poisi jalad jälle maad puutusid ja ta isa käest taas kinni sai, tundis poiss, kuidas tema süda klopib. Veidi rahvasummast eemale minnes, saab poiss lõpuks sõnad suust: „Oh, kuidas ma ehmatasin, kui Jeesus mind rahva keskele seisma pani ja siis ka sülle võttis!“

„Sa ei olnud üldse ehmunud moega,“ rahustab isa poega. „Mulle tundus, et sa olid oma vana sõbra juurde saanud.“

„Jaa, Tema süles oli tõesti nii kindel olla, aga, et Ta just mind sedasi sülle võttis ja rahvale eeskujuks sättis, see oli küll väga ootamatu.“

„Nii on, aga tegelikult Jeesus ongi ju kõigi sõber. Ta on nii väga paljusid inimesi aidanud ja Tema jaoks ei ole tähtsust, kas sa oled suur või väike. Täna tõstis Ta sinu teistele eeskujuks, sest just niisugust siirust ja usaldust, nagu sinul, peaks olema kõigil täiskasvanutel. Sina ju õpetad mullegi, kui lihtne on Jumalat usaldada. Sinult olen ma õppinud Jumalat tänama kõige selle hea eest, mis meil on. Sinult olen ma õppinud ka vastu kivi löödud varba valu Jumala hooleks usaldama, sest sina usud, et Tema ei jäta hätta ja tema teab, kuidas valut jagu saada. Sinult olen ma õppinud, kui lihtne on anda näljasele tükk leiba, sest eks ole meiegi saanud, kui me oleme palunud abi.“

Jeesus julgustas meid kõiki olema sellised nagu sina, siirad tänus ja mures Jumalat usaldavama. Kõhkluseta alustad sa igat uut päeva rõõmsa naeruse näoga ja lootusega, et kõik laabub.“

Poiss kuulab isa ja on talle niiväga tänulik nende kiitvate sõnade eest. Ta ei ole neid kuidagi püüdnud välja teenida, nii on lihtsalt läinud hästi.

Õhtul isa kõrval und oodates, vaatab poiss kuuvalgelt isa ja mõtleb: „Täna, Sind, Issand oma pere eest, hoia ja õnnista isa, õnnista ja hoia Jeesust ka ja Peetrust ja teisi Jeesuse õpilasi.“